

INDENRIGSMINISTERIET

Løgstør Kommune,
Økonomisk forvaltning
Box 43
9670 Løgstør

22. MAJ 1992
Dato
2. kommunekontor
Kontor
1992/1171/827-1
Sag nr.
BJ/EMJ
Sagsbeh.

I skrivelse af 27. februar 1992 har Løgstør Kommune stillet følgende spørgsmål til lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller indrives af amtskommuner og kommuner:

- " 1. Er det korrekt opfattet, at den enkelte kommune udelukkende kan træffe beslutning om opkrævning af morarenter f.s.v. angår fordringer (udstyret med udpantningsret), der tilkommer denne kommune?
2. Udelukker bestemmelsen i bistandslovens § 7, stk. 4, generelt anvendelse af L.nr. 939's bestemmelser på bistandslovens område, eller kan L.nr. 939 anvendes på bistandslovens område i det omfang, der ikke i eller i medfør af bistandsloven direkte er fastsat bestemmelser om gebyrer og morarenter?
3. Hindrer Soc.min.'s bekg. nr. 359 af 3. juni 1987 om betaling af et gebyr ved ikke-rettidig betaling for ophold i daginstitutioner m.v. for børn, udstedt i m.a. bistandslovens § 7, stk. 4, anvendelse af bestemmelserne i L.nr. 939 § 2, stk. 2 og § 3?
4. Kan morarenter efter § 3 fratrækkes i skyldnerens skattepligtige indkomst og i bekræftende fald, medfører dette renteoplysningspligt for kommunen? "

Indenrigsministeriet skal i den anledning udtale følgende:

ad 1 §§ 2 og 3 i lov om gebyrer og morarenter er sålydende:

"§ 2. Amdsrådet kan bestemme, at der skal betales gebyr til amtskommunen for erindringsskrivelser vedrørende ikke rettidigt betalte ydelser, der opkræves af amtskommunen, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for erindringskrivelser vedrørende ikke rettidigt betalte ydelser, der opkræves eller inddrives af kommunen, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for tilsigelser til udlægsforretninger og begæringer om indeholdelse eller tilbageholdelse i løn m.v.

Stk. 4. De i stk. 1-3 nævnte gebyrer kan højst udgøre 200 kr.

§ 3. Kommunalbestyrelsen og amtsrådet kan bestemme, at der ved for sen betaling af ydelser, der opkræves af myndigheden, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret, skal betales en rente, der udgør 1 pct. pr. påbegyndt måned fra kravets forfaldsdato at regne. Renten tilfalder den myndighed, der opkræver ydelserne."

I bemærkningerne til § 2 er det bl.a. anført:

"Da kommuner - i modsætning til amtskommuner - tillige inddriver krav fra andre end kommunerne selv, navnlig skyldige underholdsbidrag og skattekrav, er hjemlen for kommunernes vedkommende udstrakt til tillige at omfatte krav, der inddrives af kommunerne."

Det fremgår af det ovenstående, at betegnelsen "opkræve" i loven anvendes i forbindelse med kommunens eller amtskommunens egne krav, mens betegnelsen "inddrive" anvendes i relation til en anden myndigheds krav.

Det følger således direkte af bestemmelsen i gebyrlovens § 3, at en kommunalbestyrelse eller et amtsråd alene vil kunne beslutte, at der skal betales morarenter af krav, for hvilke kommunen eller amtskommunen selv er kreditor.

Tungtvejende, reale hensyn taler i øvrigt også til støtte for den anførte fortolkning. Det ville ikke være hensigtsmæssigt, at en kommunalbestyrelse kunne beslutte at opkræve morarenter af krav, der ikke tilkommer kommunen selv.

Det tilføjes, at det følger af gebyrlovens § 3, sidste punktum, at morarenterne tilfalder den kommune eller amtskommune, der er kreditor for hovedkravet. Dette gælder uanset, om kravet inddrives af en anden kommune.

ad 2 § 1 i lov om gebyrer og morarenter er sålydende:

"Loven finder anvendelse, hvis andet ikke er bestemt ved eller i henhold til lov."

Bistandslovens § 7 indeholder bl.a. følgende regler om betaling for bistand fra det offentlige:

"Stk. 2. Betalingen inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

.....

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte regler om opkrævning af et gebyr ved ikke-rettidig betaling for ydelser efter denne lov."

Som det fremgår af ordlyden af bistandslovens § 7, stk. 4, er der i bestemmelsen hjemmel til, at socialministeren administrativt kan fastsætte regler om opkrævning af gebyrer ved ikke-rettidig betaling.

Det følger af gebyrlovens § 1, at gebyrbestemmelserne i lovens § 2, stk. 1 og 2, finder anvendelse på bistandslovens område i de tilfælde, hvor der ikke i medfør af bistandslovens § 7, stk. 4, er fastsat særlige regler om opkrævning af gebyrer ved ikke-rettidig betaling for ydelser efter bistandsloven. Bestemmelsen i gebyrlovens § 2, stk. 3, om gebyr for tilsigelser til udlægsforretninger og begæringer om lønindeholdelse m.v., finder derimod generel anvendelse på bistandslovens område, idet bistandslovens § 7, stk. 4, alene indeholder hjemmel til at opkræve gebyr for udsendelse af rykkerskrivelser.

Ligeledes finder morarentebestemmelsen i gebyrlovens § 3 generel anvendelse på bistandslovens område, da bistandsloven, herunder henvisningen i lovens § 7, stk. 2, ikke indeholder hjemmel til at beregne renter ved betalingsrestancer efter bistandsloven.

ad 3 Indledningsvis skal det oplyses, at den nævnte bekendtgørelse nr. 359 af 3. juni 1987 er ophævet ved Socialministeriets bekendtgørelse nr. 759 af 21. november 1991 om

betaling for ophold i dagtilbud for børn og unge. Sidstnævnte bekendtgørelse, der er udstedt i medfør af bl.a. bistandslovens § 7, stk. 4, indeholder i §§ 16 og 17 bestemmelser svarende til den ophævede bekendtgørelse.

§ 16, stk. 1, i bekendtgørelsen er sålydende:

"Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at forældre med børn i dagtilbud skal betale et gebyr, når betalingen for opholdet først ydes, efter at sidste rettidige indbetalingsdato er passeret."

NB:

Se skrivelse
af 13. jan.
1993 til KL

Det følger af det ad 2 anførte, at gebyrbestemmelsen i § 2, stk. 2, ikke finder anvendelse ved ikke-rettidig indbetaling for dagtilbudsophold, idet der er fastsat en særlig gebyrregel i den ovennævnte bekendtgørelse. Derimod finder gebyrlovens § 2, stk. 3, og § 3 anvendelse.

ad 4 Det følger af § 6, litra e, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten (statsskatte-loven), at morarenter beregnet efter gebyrlovens § 3 er fradragsberettiget i den skattepligtige indkomst.

Rentefradragsretten indebærer dog ikke nogen renteoplysningspligt for kommunalbestyrelsen og amtsrådet. Dette følger modsætningsvis af § 8 P i skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 551 af 9. juli 1991, der pålægger kommuner, der som led i deres virksomhed yder eller formidler udlån mod forrentning, en renteoplysningspligt. Bestemmelsen indeholder således alene en oplysningspligt for kommuner, der opkræver renter på baggrund af et låneforhold. Opkrævningen af renter efter gebyrlovens § 3 sker derimod på baggrund af, at der foreligger misligholdelse af en betalingsforpligtelse.

Med venlig hilsen

Berith Jensen

Berith Jensen